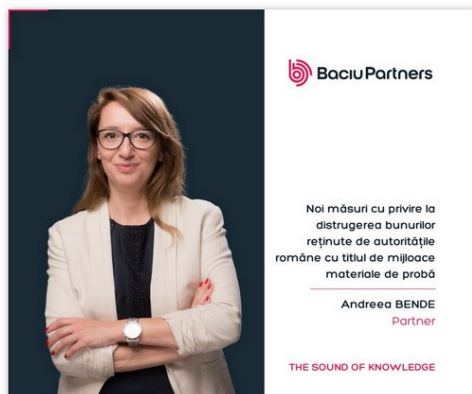

Noi masuri cu privire la distrugerea bunurilor reținute de autoritațile române cu titlul de mijloace materiale de proba

Cadrul juridic privind operațiunile derulate în legatura cu distrugerea mijloacelor materiale de proba, atunci când este vorba de bunurile dovedite ca aduc atingere unor drepturi de proprietate intelectuala a fost modificat prin Legea nr. 126/2024 privind unele masuri pentru consolidarea capacitatii de combatere a evaziunii fiscale, precum si pentru modificarea si completarea unor acte normative (“Legea”), între actele normative modificate fiind și Codul de procedura penala.

Astfel, articolul 197 din Codul de Procedura Penala este modificat prin detalierea unor noi proceduri cu privire la bunurile reținute ca mijloace materiale de proba, în cazul anumitor bunuri specifice, dupa cum urmeaza:

1. Bunurile se inventariaza, luându-se în acelasi timp si masurile de securitate, de pastrare si de conservare corespunzatoare pâna la predarea lor efectiva organelor care efectueaza distrugerea;
2. Bunurile se fotografiaza, fotografiile fiind apoi vizate de organul de urmarire penala si atașate la dosar;
3. Din rândul acestora se preleveaza probe (mostre) necesare expertizarii în cursul urmarii penale și a judecații, câte un exemplar pastrându-se de catre organul de urmarire penala sau de instanta de judecata la care se gaseste dosarul, pâna la solutionarea definitiva a cauzei.

Daca bunurile reținute reprezinta **tutunuri prelucrate**, dupa parcurgerea pașilor de mai sus, bunurile sunt predate pentru distrugere de catre organul care a efectuat ridicarea sau retinerea, antrepozitarilor autorizati pentru tutun prelucrat, destinatarilor înregistrati sau importatorilor autorizati de astfel de produse. Predarea bunurilor se va face în termen de maxim **6 luni de la identificarea bunurilor**, în baza unei ordonanțe motivate dispuse de procuror în cursul urmarii penale sau a unei încheieri dispuse de instanța care are pe rol dosarul. Costurile cu preluarea în custodie, transportul, depozitarea și distrugerea bunurilor ramân, potrivit art. IV alin. (7) din Lege, în sarcina antrepozitarilor autorizati.

Daca bunurile reținute reprezinta însa **bunuri dovedite ca aduc atingere unui drept de proprietate intelectuala**, altele decât bunurile ce reprezinta tutunuri prelucrate, dupa parcurgerea pașilor 1 – 3 de mai sus, acestea se predau **titularului drepturilor de proprietate intelectuala**. Predarea va avea loc în același termen maxim de 6 luni de la identificarea bunurilor.

Potrivit art. IV alin. (11) din Lege, titularii drepturilor de proprietate intelectuala au obligația de a asigura, pe cheltuiala proprie, **preluarea în custodia, transportul, depozitarea și distrugerea bunurilor din lotul confiscat**.

Potrivit legii, procedura de distrugere ar urma sa se organizeze în continuare în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) – (5) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit acestor prevederi, distrugerea se va efectua în prezența și cu confirmarea prin semnatura a unei comisii de preluare și distrugere formate din reprezentanți ai detinatorului (în speța titularul dreptului de proprietate intelectuală), ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, ai organului de valorificare, ai Ministerului Afacerilor Interne și ai Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice.

Titularii drepturilor de proprietate intelectuală vor avea în continuare și posibilitatea de a preda bunurile cu titlu gratuit, în funcție de natura acestora, spre a fi utilizate de organizații sau asociații non-profit cu caracter umanitar, instituții de învățământ, asociații sportive, etc., cu condiția de a nu fi comercializate.

Legea nu definește în cuprinsul sau ce înseamnă bunuri **dovedite** ca încalca un drept de proprietate intelectuală. O definiție a acestui termen nu există, de asemenea, nici în Codul de Procedură Penală. Interpretarea autorităților, inclusiv instanțele și parchetele, va trebui însă să țină cont de toate drepturile care vin în concurs, inclusiv, pe de o parte, dreptul de proprietate al proprietarului bunului reținut, prezumția de nevinovăție a acestuia, și, pe de altă parte, drepturile de proprietate intelectuală pe care legea dorește să le protejeze. La o primă evaluare, soluția legislativă plasează o sarcină excesivă pe umerii titularilor de drepturi de proprietate intelectuală, justul echilibru dintre scopul de interes public urmărit (reducerea cheltuielilor statului) și mijloacele folosite (impunerea acestor cheltuieli în sarcina persoane vătămate) fiind rupt.

Încăzul în care se va adopta o interpretare care afectează aceste drepturi, cel mai probabil, vom asista la proceduri de sesizare a Curții Constituționale cu excepții de neconstituționalitate a acestor prevederi ale Legii.

Impactul practic al acestor măsuri nou instituite în contextul volumului mare al bunurilor reținute, gradului de ocupare al spațiilor de depozitare folosite de stat, influențat și de ritmul de soluționare a evenimentelor de natură contravențională/infracțională din care provin bunurile, și de promptitudinea cu care acestea sunt predate/preluate spre distrugere/valorificare va face ca abordarea autorităților implicate să fie extrem de atent analizată în viitor atât de titularii drepturilor de proprietate intelectuală cât și de proprietarii de drept ai bunurilor pretins încalcând aceste drepturi.